

Nr 397

Av herrar **Hedin** och **Nilsson** i Bästekille, om åtgärder till skydd mot kräftpesten.

(Lika lydande med motion nr 322 i Första kammaren)

Med importerade finska kräftor kom kräftpesten i början av seklet till Mellansverige. Först drabbades Mälaren och sedan Hjälmararen av farsoten. Långsamt men säkert har kräftpesten sedan lagt under sig stora delar av Svealand och Götaland. Av allt att döma fortsätter sjukdomens frammarsch söderut mot Skånes sjöar och vattendrag. Kräftpesten är synnerligen smittosam och går så hårt fram att hela djurbeståndet dör ut i smittade vatten. Kräftpestens orsaker är i stort sett okända, trots att vi haft den i vårt land under ett 60-tal år. Den grundforskning som bedrevs på 30-talet avbröts, och den nu pågående som utföres vid Uppsala universitet är förtjänstfull men otillräcklig.

För kommande forskning behövs mer pengar, som bör vara en god investering. Vid sekelskiftet var årsfångsten av kräftor i Sverige minst 600 000 kg. Nu är fångsten nere i 350 000 kg per år. Detta innebär en stor förlust för nationalhushållet, och de pengar som kan anslås till forskning på området bör vara en god investering.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning om vilka åtgärder som kan och bör vidtagas för att skydda det svenska kräftbeståndet mot kräftpesten.

Stockholm den 25 januari 1962

Carl Eric Hedin

Jöns Nilsson
i Bästekille